

Прилози и примери

ВИЕНСКА КОНВЕНЦИЈА ЗА ДИПЛОМАТСКИ ОДНОСИ

Составено во Виена, осумнаесетти април илјада деветстотини шеесет и прва година

Државите договорнички на оваа конвенција,
потсетувајќи дека, од најстарите времиња, народите на сите земји го признаваат статусот на дипломатските агенти,
свесни за целите и начелата на Повелбата на Обединетите нации во поглед на суверената еднаквост на државите, одржувањето на меѓународниот мир и безбедноста и развојот на пријателските односи помеѓу народите,
уврени дека меѓународната конвенција за дипломатски односи, привилегии и имунитети ќе придонесе за унапредување на пријателските односи меѓу земјите, каква и да е разликата помеѓу нивните уставни и општествени системи,
убедени дека целта на наведените привилегии и имунитети не е да се даде предност на поединци, туку да се обезбеди успешно извршување на функциите на дипломатските мисии како претставници на државите,
потврдувајќи дека по прашањата кои не се изречно регулирани со одредбите на оваа конвенција треба и понатаму да се однесува според правилата на обичајното меѓународно право,
се согласија за следното:

Член 1

Во смисла на оваа конвенција, следните изрази означуваат како што е подолу утврдено:

- а) изразот „шеф на мисија“ означува лице кое државата која акредитира го овластила да дејствува во тоа својство;
- б) изразот „член на мисија“ ги означува шефот на мисијата и членовите на персоналот на мисијата;
- ц) изразот „членови на персоналот на мисијата“ ги означува членовите на дипломатскиот персонал, административниот и техничкиот персонал и членовите на помошниот персонал на мисијата;
- д) изразот „член на дипломатскиот персонал“ означува член на мисијата кој има дипломатско својство;

е) изразот „дипломатски агент“ го означува шефот на мисија или членот на дипломатскиот персонал на мисијата;

ф) изразот „член на административниот и техничкиот персонал“ ги означува членовите на мисијата кои се вработени во административната и техничката служба на мисијата;

г) изразот „член на помошниот персонал“ ги означува членовите на мисијата кои се вработени на опслужување во мисијата;

х) изразот „приватна послуга“ означува лица во приватна служба на некој член на мисијата, кои не се службеници на државата која акредитира;

и) изразот „простории на мисијата“ означува згради или делови од згради и околното земјиште кои, без оглед на тоа кој е нивен сопственик, се користат за потребите на мисијата, вклучувајќи ја и резиденцијата на шефот на мисијата.

Член 2

Воспоставувањето на дипломатски односи помеѓу државите и испраќањето постојани дипломатски мисии се врши врз основа на заемна согласност.

Член 3

1. Функциите на дипломатската мисија се состојат особено во:

а) претставување на државата која акредитира кај државата во која се акредитира;

б) заштита во државата во која се акредитира на интересите на државата која акредитира и на нејзините државјани, во границите кои ги дозволува меѓународното право;

ц) преговарање со владата на државата во која се акредитира;

д) известување со сите дозволени средства за условите и развојот на состојбите во државата во која се акредитира и поднесување извештај за тоа на владата на државата која акредитира;

е) унапредување на пријателските односи и развивање на стопанските, културните и научните односи помеѓу државата која акредитира и државата во која се акредитира.

2. Ниедна одредба од оваа конвенција не може да се толкува како забрана за некоја дипломатска мисија да врши конзуларни функции.

Член 4

1. Државата која акредитира треба да се увери дека лицето за кое има намера да го акредитира како шеф на мисијата во државата во која се акредитира има добиено агреман од таа држава.

2. Државата во која се акредитира не е должна на државата која акредитира да и ги изнесе причините за одбивањето на агреман.

Член 5

1. Државата која акредитира може, после нотификацијата која е должна да ја даде на заинтересираните држави кај кои се акредитира, да го акредитира шефот на мисијата или да именува некој член на дипломатскиот

Виенска конвенција за дипломатски односи

персонал, според случајот, кај повеќе држави, освен ако на тоа изречно не се спротивстави некоја од државите кај кои се акредитира.

2. Ако државата која акредитира шефот на мисијата го акредитира кај една или повеќе други држави, таа може да отвори дипломатска мисија под раководство на вршител на работите *ad interim* во секоја од државите во која шефот на мисијата нема постојан престој.

3. Шефот на мисијата или член на дипломатскиот персонал на мисијата може да ја претставува државата која акредитира кај секоја меѓународна организација.

Член 6

Повеќе држави можат да акредитираат исто лице во својство на шеф на мисија во некоја друга држава, освен ако на тоа не се противи државата во која се акредитира.

Член 7

Под резерва на одредбите на членовите 5, 8, 9 и 11, државата која акредитира именува по свој избор членови на персоналот на мисијата. Што се однесува до воените, поморските или воздухопловните аташеа, државата кај која се акредитира може да бара нивните имиња однапред да ѝ се соопштат заради согласност.

Член 8

1. Членовите на дипломатскиот персонал на мисијата мораат да имаат во начело државјанство на државата која акредитира.

2. Членовите на дипломатскиот персонал на мисијата можат да се избираат од државјани на државата кај која се акредитира само со согласност на таа држава, која може во секое време да ја повлече својата согласност.

3. Државата во која се акредитира може за себе да го задржи истото право и во поглед на државјаните на некоја трета држава кои не се државјани и на државата која акредитира.

Член 9

1. Државата во која се акредитира може, во секое време и без обврска да ја образложи својата одлука, да ја извести државата која акредитира дека шефот или било кој член на дипломатскиот персонал на мисијата е *persona non grata* или дека било кој друг член на персоналот на мисијата не е прифатлив. Државата која акредитира тогаш ќе го отповика лицето кое е во прашање или ќе ги заклучи неговите функции во таа мисија според случајот. Некоје лице може да биде огласено како *persona non grata* или како неприфатено и пред да дојде на територијата на државата кај која се акредитира.

2. Ако државата која акредитира одбие да ги изврши или не ги изврши во разумен рок обврските кои ги презема согласно точка 1 од овој член, државата кај која се акредитира може да одбие на лицето за кое станува збор да му го признае својството на член на мисијата.

Член 10

1. Се нотификува на министерството за надворешни работи во државата кај која се акредитира или на некое друго министерство кое ќе биде договорено:

а) именувањето на членовите на мисијата, нивното доаѓање и конечно заминување или престанувањето на нивните функции во мисијата;

б) доаѓањето и конечното заминување на лица кои припаѓаат на семејство на некој член на мисијата или, ако е потребно, околноста дека некое лице станало или престанало да биде член на семејството на некој член на мисијата;

ц) доаѓањето или конечното заминување на приватната послуга во служба на лицата за кои станува збор во горниот став а) и ако е потребно, околноста дека тие ја напуштаат службата кај тие лица;

д) стапување во служба или отпуштање на лица кои престојуваат во државата кај која се акредитира во својство на членови на мисија или во својство на приватна послуга со право на привилегии и имунитети.

2. Секогаш кога тоа е можно, треба, исто така, претходно да се нотификува пристигнувањето и конечното заминување.

Член 11

1. Ако не постои исклучителна спогодба за бројот на персоналот на мисијата, државата кај која се акредитира може да бара тој број да се движи во границите на она што се смета за разумно и нормално, со оглед на околностите и условите кои владеат во таа држава и на потребите на мисијата за која станува збор.

2. Државата во која се акредитира може исто така и во исти граници и без дискриминација, да одбие да прими службеници од одделни категории.

Член 12

Државата која акредитира не може пред да добие претходно исклучителна согласност од државата кај која се акредитира, да отвори канцеларии кои претставуваат делови на мисијата во места во кои е воспоставена самата мисија.

Член 13

1. Се смета дека шефот на мисијата ги презел своите функции во државата кај која се акредитира, штом ќе ги предаде акредитивните писма или штом го нотификува своето доаѓање или поднесе препис од своите акредитивни писма до министерството за надворешни работи на државата кај која се акредитира, или на некое друго министерство за кое е договорено, според важечката практика во државата кај која се акредитира, која мора да се применува на единствен начин.

2. Редоследот на поднесување на акредитивни писма и преписите на тие писма се одредува според денот и часот на пристигнувањето на шефот на мисијата.

Член 14

1. Шефовите на мисиите се делат на три класи, и тоа:
 - а) амбасадори или нунции, акредитирани кај шефови на држави и други шефови на мисии од соодветен ранг;
 - б) пратеници, министри или интернунции, акредитирани кај шефови на држави;
 - ц) вршители на работи, акредитирани кај министерството за надворешни работи.
2. Никаква разлика не може да се прави помеѓу шефовите на мисиите врз основа на нивните класи, освен во поглед на пресеансот и етикецијата.

Член 15

Државите се спогодуваат за класата на која треба да ѝ припаѓаат шефовите на нивните мисии.

Член 16

1. Шефовите на мисиите добиваат ранг во секоја класа според денот и часот на преземањето на функциите согласно членот 13.
2. Размените на акредитивните писма на шефот на мисијата кои не повлекуваат промени во класата не се одразуваат на неговиот ранг во пресеансот.
3. Овој член не навлегува во обичаите кои се, или кои ќе ги усвои државата кај која се акредитира во поглед на пресеансот на претставниците на Светата столица.

Член 17

Шефот на мисијата му го соопштува на министерството за надворешни работи или на некое друго министерство за кое ќе биде договорено редот на пресеансот на членовите на дипломатскиот персонал на мисијата.

Член 18

Во секоја држава постапката во поглед на приемот на шефови на мисии треба да биде еднообразна за секоја класа.

Член 19

1. Ако местото на шефот на мисијата е испразнето или ако шефот на мисијата е спречен да ги врши своите функции, вршителот на работите *ad interim* дејствува привремено како шеф на мисијата. Името на вршителот на работите *ad interim* ќе го соопшти било шефот на мисијата, било, во случај тој да е спречен тоа да го направи, министерството за надворешни работи на државата која акредитира - на министерството за надворешни работи на државата кај која се акредитира или на некое друго министерство кое ќе биде договорено.
2. Во случај кога во државата кај која се акредитира нема ниеден член од дипломатскиот персонал, државата која акредитира може со согласност на државата кај која се акредитира, да одреди некој член на административно-техничкиот персонал, да управува со тековните административни работи на

мисијата.

Член 20

Мисијата и нејзиниот шеф имаат право да ги истакнуваат знамето и грбот на државата која акредитира на просториите на мисијата, вклучувајќи ја и резиденцијата на шефот на мисијата и на превозните средства на шефот на мисијата.

Член 21

1. Државата кај која се акредитира мора било да ѝ олесни на државата која акредитира се стекнена на нејзината територија со простории потребни за нејзината мисија било, помагајќи ѝ на државата која акредитира, да ѝ овозможи да дојде до простории на некој друг начин.

2. Таа, исто така, мора, ако е потребно, да им помогне на мисиите да добијат пристојни станови за своите членови.

Член 22

1. Просториите на мисијата се неповредливи. На органите на државата им е дозволено да влегуваат во нив само со согласност на шефот на мисијата.

2. Државата кај која се акредитира има специјална обврска да ги преземе сите потребни мерки за да спречи насилно влегување во просториите на мисијата или нивно оштетување, нарушување на мирот на мисијата или повреда на нејзиното достоинство.

3. Просториите на мисијата, мебелот и другите предмети кои се наоѓаат во неа, како и превозните средства на мисијата не можат да бидат предмет на било каков претрес, реквизиција, заплenuвање или мерки на извршување.

Член 23

1. Државата која акредитира и шефот на мисијата се ослободени од секаков државен, регионален или комунален данок и такса за просториите на мисијата на кои тие се сопственици или закупвачи, под услов да не се работи за даноци или такси кои се прибираат како надомест за посебно направени услуги.

2. Фискалното ослободување предвидено во овој член не се применува на такви даноци и такси ако, според законодавството на државата кај која се акредитира, тие паѓаат на товар на лицата кои се договарачи на државата која акредитира или на шефот на мисијата.

Член 24

Архивата и документите на мисијата се неповредливи во секое време и каде и да се наоѓаат.

Член 25

Државата кај која се акредитира ги дава сите олеснувања за извршување на функциите на мисијата.

Член 26

Под резерва на законите и прописите кои се однесуваат на зоните во кои е забранет везот или посебно е регулиран од причини на националната безбедност, државата кај која се акредитира им обезбедува на сите членови на мисијата слобода на патување и движење на својата територија.

Член 27

1. Државата кај која се акредитира го дозволува и го штити слободното општење на мисијата за сите службени цели. Во општењето со владата и со другите мисии и конзулати на државите кои акредитираат каде и да се наоѓаат тие, мисијата може да ги употреби сите соодветни средства за комуникација, вклучувајќи ги и дипломатскиот курир и кодираните или пораките со шифра. Меѓутоа, мисијата може да постави и да користи радио-станица за емитување само со согласност на државата кај која се акредитира.

2. Службената преписка на мисијата е неповредлива. Изразот „службена преписка“ означува секоја преписка која се однесува на мисијата и нејзините функции.

3. Дипломатската вализа не смее да биде ниту отворена ниту задржана.

4. Пакетите кои ја сочинуваат дипломатската вализа треба да имаат видливи надворешни обележја за својата природа и можат да содржат само дипломатски документи или предмети за службена употреба.

5. Државата кај која се акредитира го штити во вршењето на неговите функции дипломатскиот курир, кој мора да има службен документ со кој се потврдува неговото својство и го означува бројот на пакети кои ја сочинуваат дипломатската вализа. Тој ужива неповредливост на својата личност и не може да биде подведен под никаква форма на лишување од слобода и притворање.

6. Државата која акредитира или мисијата, може да именува *ad hoc* дипломатски курири. И во тој случај ќе се применуваат одредбите од ставот 5 на овој член, под резерва дека имунитетите кои се таму наброени ќе престанат да се применуваат штом курирот ќе ја предаде дипломатската вализа која му била доверена на примателот.

7. Дипломатската вализа може да се довери на капетан на стопанско воздухопловство кој треба да слета на дозволено место за влез. Тој капетан мора да биде обезбеден со службен документ, во кој е означен бројот на пакети кои ја сочинуваат дипломатската вализа, но тој не се смета за дипломатски курир. Мисијата може да испрати некој свој член директно и слободно да ја преземе дипломатската вализа од капетанот на авионот.

Член 28

Таксите и давачките кои ги прибира мисијата од службените дејствија се ослободени од секаков данок и такси.

Член 29

Личноста на дипломатскиот агент е неприкосновена. Тој не може да биде подведен под никаква форма на лишување од слобода или притвор. Др-

жавата кај која се акредитира го третира со должно почитување и ги презема сите соодветни мерки за да спречи атак на неговата личност, слобода и достоинство.

Член 30

1. Приватниот стан на дипломатскиот агент ужива иста неповредливост и иста заштита како просториите на мисијата.

2. Неговите документи, неговата преписка и, под резерва на ставот 3 на членот 31, неговиот имот исто така ужива неповредливост.

Член 31

1. Дипломатскиот агент ужива имунитет од кривичното судство на државата кај која се акредитира. Тој, исто така, ужива имунитет од граѓанското и управното судство, освен кога се работи за:

а) некоја стварна тужба која се однесува на приватни недвижности на територијата на државата кај која се акредитира, освен ако дипломатскиот агент ја поседува таа недвижност во име на државата која акредитира за потребите на мисијата;

б) тужба која се однесува на наследство, во кое дипломатскиот агент се појавува како извршител на тестамент, администратор, наследник или легатор по приватна основа, а не во име на државата која го акредитира;

ц) тужба која се однесува на слободни професии или стопански дејности, било каква да е, која ја врши дипломатскиот агент во државата во која се акредитира, надвор од неговата службена функција.

2. Дипломатскиот агент не е обврзан да сводочи.

3. Никаква мерка на извршување не може да се преземе против дипломатскиот агент, освен во случаите предвидени во ставовите а), б) и ц) од точката 1 на овој член и под услов извршувањето да може да се спроведе, а со тоа да не се повреди неприкосновеноста на неговата личност или станот.

4. Иmunитетот на дипломатскиот агент од судството на државата кај која се акредитира, не го ослободува агентот од судството на државата која акредитира.

Член 32

1. Државата која акредитира може да се откаже од судскиот имунитет на дипломатските агенти и лица кои уживаат имунитет врз основа на членот 37.

2. Откажувањето мора секогаш да биде изречно.

3. Ако дипломатскиот агент или лице кое ужива судски имунитет врз основа на член 37 поведе судска постапка, повеќе не може да се повика на судски имунитет во поглед на барање непосредно поврзано за основното барање.

4. Откажувањето од судски имунитет во поглед на некоја граѓанска тужба или барање во управна постапка, не се смета дека повлекува откажување од имунитет во поглед на мерките за извршување на пресудата, за што е потребно посебно откажување.

Член 33

1. Под резерва на одредбата од ставот 3 од овој член, дипломатскиот

Виенска конвенција за дипломатски односи

агент во поглед на службувањето за државата се ослободува од одредбите за социјално осигурување кои можат да бидат во сила во државата кај која се акредитира.

2. Ослободувањето предвидено во ставот 1 од овој член се применува исто така на приватната послуга која е исклучително во служба на дипломатскиот агент, под услов:

а) да не се работи за државјани или лица кои имаат постојан престој во државата; и

б) да се подведени под одредбите за социјално осигурување кои можат да бидат во сила во државата која акредитира или во некоја трета држава.

3. Дипломатскиот агент кој има во своја служба персонал на кого не се применува ослободувањето предвидено во ставот 2 од овој член, треба да ги почитува обврските кои на работодавецот му ги наметнуваат одредбите за социјално осигурување на државата кај која се акредитира.

4. Ослободувањето предвидено во точките 1 и 2 од овој член не го исклучува доброволното учество во режимот на социјално осигурување на државата кај која се акредитира, ако таа држава дозволува такво учество.

5. Одредбите на овој член не навлегуваат во веќе склучените двострани или повеќестрани спогодби за социјално осигурување и не го спречуваат идното склучување на такви спогодби.

Член 34

Дипломатскиот агент е ослободен од сите даноци и такси, лични или стварни, државни, регионални или комунални, со исклучок на:

а) посредни даноци, кои по својата природа обично се вклучени во цената на стоките или услугите;

б) даноци и такси на приватен недвижен имот на територија на држава кај која се акредитира, освен ако дипломатскиот агент ги поседува за сметка на државата која акредитира за потребите на мисијата;

ц) наследни такси кои ги прибира државата кај која се акредитира, под резерва на одредбите од точка 4 на членот 39;

д) даноци и такси од лична природа кои произлегуваат од државата кај која се акредитира и даноци на капитал, кои се наплатуваат на вложувања во стопански субјекти чие седиште е во државата кај која се акредитира;

е) даноци и такси кои се прибираат како надомест за посебни услуги;

ф) такси за регистрација, судски, хипотекарни и фискални такси, кога се работи за недвижен имот, под резерва на одредбите на членот 23.

Член 35

Државата кај која се акредитира ќе ги ослободи дипломатските агенти од сите лични давачки на секоја јавна служба од каква и да е природа и воени давачки како што се реквизиции, контрибуции и воено сместување.

Член 36

1. Според одредбите на своите закони и правилници кои можат да бидат донесени, државата кај која се акредитира го одобрува увозот и ослободувањето од царина, такси и други давачки, освен трошоците за лежарина, пре-

воз и трошоци за слични услуги, на:

- а) предмети наменети за службени потреби на мисијата;
- б) предмети наменети за лична употреба на дипломатскиот агент или на членови на неговото семејство кои се дел од неговото домаќинство, вклучувајќи ги и предметите за негово сместување.

2. Дипломатскиот агент е ослободен од прегледување на неговиот личен багаж, освен ако постојат сериозни причини да се верува дека тој багаж содржи предмети кои не го уживаат ослободувањето од точка 1 од овој член, или предмети чиј увоз или извоз е забранет со законодавството или потпаѓа под карантинските прописи во државата кај која се акредитира. Во таков случај, прегледот на багажот може да се изврши само во присуство на дипломатскиот агент или негов овластен претставник.

Член 37

1. Членовите на семејството на дипломатскиот агент кои го сочинуваат неговото домаќинство уживаат привилегии и имунитети наведени во членовите 29 до 36, под услов да не се државјани на државата кај која се акредитира.

2. Членовите на административниот и техничкиот персонал на мисијата, како и членовите на нивните семејства кои претставуваат дел од нивните домаќинства, под услов да не се државјани на државата кај која се акредитира или во неа немаат постојан престој, уживаат привилегии и имунитети наведени во членовите 29 до 35, со тоа што имунитетот од граѓанското и управното судство на државата кај која се акредитира наведен во точка 1 на членот 31, не се применува на постапки направени надвор од вршењето на нивните функции. Тие, исто така, уживаат привилегии наведени во точка 1 на членот 36 во поглед на предметите увезени при нивното прво доселување.

3. Членови на послугата на мисијата кои не се државјани на државата кај која се акредитира или кои немаат постојан престој во неа, уживаат имунитет во поглед на постапките направени при вршење на своите функции и ослободување од даноци и такси на плати кои ги примаат за својата служба, како и ослободување предвидено во членот 33.

4. Членови на приватната послуга на членови на мисија кои не се државјани на државата кај која се акредитира или кои во неа немаат постојан престој, се ослободени од даноци и такси на плати кои ги примаат за својата служба. Во секој друг поглед тие уживаат привилегии и имунитети само во онаа мера која ја дозволува државата кај која се акредитира. Меѓутоа, државата кај која се акредитира треба својата јурисдикција над тие лица да ја врши на начин со кој нема претерано да го попречува вршењето на функциите на мисијата.

Член 38

1. Ако државата во која се акредитира не дала дополнителни привилегии и имунитети, дипломатскиот агент кој има државјанство на таа држава или кој во неа има постојан престој, ужива судски имунитет и неприкосновеност само во поглед на службените дејствија направени во вршењето на своите функции.

2. Останати членови на персоналот на мисијата и на приватната послуга кои се државјани на државата кај која се акредитира или кои во неа имаат

Виенска конвенција за дипломатски односи

постојан престој, уживаат привилегии и имунитети само ако таа држава им ги признае. Меѓутоа, државата кај која се акредитира треба да ја примени својата јурисдикција над тие лица така, што со тоа претерано не го попречува вршењето на функциите на мисијата.

Член 39

1. Секое лице кое има право на привилегии и имунитети се користи со нив штом стапи на територијата на државата кај која се акредитира заради преземање на својата служба или, ако веќе се наоѓа на таа територија, штом неговото именување е нотификувано во министерството за надворешни работи или некое друго министерство кое е договорено.

2. Кога престануваат функциите на некое лице кое ужива привилегии и имунитети, тие привилегии и имунитети по правило престануваат во моментот кога тоа лице ја напушта земјата или по истекот на разумниот рок што му е даден за таа намена, но тие важат до тој момент дури и во случај на вооружен судир. Меѓутоа, имунитетот останува за дејствијата што тоа лице ќе ги направи при вршење на своите функции како член на мисијата.

3. Во случај на смрт на некој член на мисија, членовите на неговото семејство и понатаму уживаат привилегии и имунитети на кои имаат право до истекот на разумниот рок кој им е потребен да ја напуштат територијата на државата кај која се акредитира.

4. Во случај на смрт на член на мисија кој не е државјанин на државата кај која се акредитира или кој во неа нема постојан престој или на член на негово семејство кое го сочинува неговото домаќинство, државата кај која се акредитира му одобрува изнесување на подвижен имот на починатиот, освен предметите стекнати во таа земја, а чиј извоз е забранет во моментот на смртта. Нема да се наплатуваат наследни такси на подвижен имот кој се наоѓа во државата кај која се акредитира единствено поради тоа што починатиот се наоѓал во таа држава како член на мисија или како член на семејство на член на мисијата.

Член 40

1. Ако дипломатски агент поминува преку територија или се најде на територија на некоја трета држава која му издала виза на пасош, ако таа виза е потребна, за да може да ја преземе својата функција или да се врати на својата служба, или да се врати во својата земја, таа трета држава ќе му ги признае неприкосновеноста и сите други имунитети кои се потребни да му овозможат премин или враќање. Таа, исто така ќе постапи и во поглед на членови на неговото семејство кои уживаат привилегии и имунитети, а кои го придружуваат дипломатскиот агент или патуваат одвоено за да се сретнат со него или за да се вратат во својата земја.

2. Во условите слични на оние кои се предвидени во точка 1 од овој член, трети држави не треба да го попречат преминувањето преку своите територии и на членови на административниот и техничкиот персонал или послуга на мисија и членовите на нивните семејства.

3. Трети држави им даваат на преписката и на другите службени соопштенија кои поминуваат преку нивните територии, вклучувајќи ги и кодираните

Дипломатија, организација и практика

пораки или шифри, иста слобода и заштита која ја дава и државата кај која се акредитира. Тие им признаваат на дипломатски курири на кои им е издадена виза, ако е потребно и на дипломатската вализа во транзит, иста неповредливост и иста заштита што е должна да им ја признае државата кај која се акредитира.

4. Обврските на трети држави врз основа на точките 1, 2 и 3 од овој член се применуваат, исто така, и на лицата наведени во тие точки, како и на службените соопштенија и дипломатски вализи кога тие ќе се најдат на територија на трета држава поради виша сила.

Член 41

1. Ненавлегувајќи во нивните привилегии и имунитети, сите лица кои уживаат привилегии и имунитети должни се да ги почитуваат законите и прописите на државата кај која се акредитира. Тие, исто така, должни се да не се мешаат во внатрешните работи на таа држава.

2. Сите службени работи со државата кај која се акредитира, а кои државата која акредитира ги доверува на мисијата, мора да се водат со министерството за надворешни работи на државата кај која се акредитира или со негово посредување, или со некое министерство за кое е договорено.

3. Просториите на мисија не смеат да се употребуваат за цели кои не се во согласност со функцијата на мисијата онака како што се одредени со оваа конвенција или со други правила на општото меѓународно право или со посебни спогодби кои се во сила меѓу држава која акредитира и држава во која се акредитира.

Член 42

Дипломатски агент не смее да врши во држава кај која се акредитира професионална или стопанска дејност заради лична заработувачка.

Член 43

Функциите на дипломатски агент престануваат помеѓу другото:

а) со нотификување од државата која акредитира до државата кај која се акредитира дека функциите на дипломатскиот агент престануваат;

б) со нотификување од државата кај која се акредитира до државата која акредитира дека согласно ставот 2 од членот 9, таа држава одбива да го признае дипломатскиот агент за член на мисија.

Член 44

Државата кај која се акредитира треба, дури и во случај на вооружен судир, да даде олеснувања за да им овозможи на лица кои уживаат привилегии и имунитети, освен на државјани на државата кај која се акредитира, како и на членови на семејствата на тие лица, со било какво државјанство, да ја напуштат територијата во најкраток можен рок. Таа особено мора, ако е тоа потребно, да им стави на располагање превозни средства неопходни за нив и за нивниот имот.

Член 45

Во случај на прекин на дипломатските односи помеѓу две држави или

Виенска конвенција за дипломатски односи

ако некоја мисија е конечно или привремено отповикана:

а) државата кај која се акредитира е должна дури и во случај на вооружен судир, да ги почитува и штити просториите на мисијата како и нејзиниот имот и архива;

б) државата која акредитира може да ги довери на чување просториите на мисијата со имотот што се наоѓа во неа, како и архивата, на некоја трета држава што ја прифаќа и државата на приемот;

ц) државата која акредитира може да ја довери заштитата на своите интереси и интересите на своите државјани на некоја трета држава што ја прифаќа и државата кај која се акредитира.

Член 46

Со претходна согласност на државата кај која се акредитира и на барање на некоја трета држава која нема претставништво во таа држава, државата која акредитира може да преземе привремената заштита на интересите на таа трета држава и на нејзините државјани.

Член 47

1. Применувајќи ги одредбите на оваа конвенција, држава кај која се акредитира нема да прифати дискриминација помеѓу поедини држави.

2. Меѓутоа, нема да се смета за дискриминација:

а) ако државата кај која се акредитира применува рестриктивно некоја одредба од оваа конвенција поради тоа што таа така се применува врз нејзина мисија во државата која акредитира;

б) ако поедини држави применуваат заемно, по обичај или врз основа на спогодба, поповолна постапка отколку што е предвидено со одредбите на оваа конвенција.

Член 48

Оваа конвенција ќе биде отворена за потпишување од сите држави - членки на Организацијата на обединетите нации или некои специјализирани установи, како и на сите држави членки на Статутот на Меѓународниот суд на правдата и на секоја друга држава која Генералното собрание на Организацијата на обединетите нации ќе ја повика да стане членка на конвенцијата, на следниот начин: до 31 октомври 1961 година во Сојузното министерство за надворешни работи на Австрија, а потоа, до 31 март 1962 година, во седиштето на Организацијата на обединетите нации во Њујорк.

Член 49

Оваа конвенција ќе биде ратификувана. Ратификациските инструменти ќе бидат депонирани кај генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации.

Член 50

Оваа конвенција ќе остане отворена за пристапување на сите држави кои припаѓаат на една од четирите категории споменати во членот 48. Инструментите за пристапување ќе бидат депонирани кај генералниот секретар на Ор-

ганизацијата на обединетите нации.

Член 51

1. Оваа конвенција ќе стапи во сила триесеттиот ден по денот на депонирање на дваесет и вториот инструмент за ратификација или пристапување кај генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации.

2. За секоја држава што ќе ја ратификува конвенцијата или ќе ѝ пристапи по депонирањето на дваесет и вториот инструмент за ратификација или пристапување, конвенцијата ќе стапи во сила триесеттиот ден од депонирањето на инструментот за ратификација или пристапување на таа држава.

Член 52

Генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации ќе им го нотификува на сите држави кои припаѓаат на една од четирите категории споменати во членот 48:

а) секое потпишување на оваа конвенција и депонирање на инструменти за ратификација или пристапување, согласно членовите 48, 49 и 50;

б) денот на стапување на оваа конвенција во сила, согласно членот 51.

Член 53

Оригиналот од оваа конвенција, чиј англиски, кинески, шпански, француски и руски текст се подеднакво веродостојни, ќе биде депониран кај генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации, кој ќе достави заверени копии до сите држави кои припаѓаат на една од четирите категории наведени во членот 48.

Во потврда на тоа долупотпишаните полномошници, прописно овластени за тоа од своите влади, ја потпишаа оваа конвенција.